

Chương 91

Hồng Nhan Đa Truân

ài tia nắng vàng vương vít trên tàng cây cổ thụ hai bên đường.

Đông sắp tàn, mùa xuân tới, cỏ cây, hoa lá xinh tươi. Những đóa hoa anh túc nhớn nhỡ theo từng trận động phong thoảng mùi hương kỳ diệu làm sáng khoái lòng người.

Chợt từ xa một thốt ngựa hồng trên lưng chở một nữ nhân áo hồng phi nhanh tới bỏ lại phía sau từng đám bụi cát mù mịt.

Chẳng mấy lúc người ngựa đến nơi, cho thấy đó là một mỹ nhân sắc nước hương trời, trạc chừng mười sáu, mười bảy tuổi, đôi mắt đắm chiêu hướng về dãy núi trước mặt.

Tới hàng cây cổ thụ hai bên đường, mỹ nhân tuyệt sắc cho con ngựa hồng đi chậm lại, gương mặt hoa buồn bã hình như đang có tâm sự không biết tỏ cùng ai.

Qua khỏi hàng cây cổ thụ, đến dãy núi điệp trùng, nàng sai ngựa nhanh như trước.

Bỗng...

Phía trước mặt mỹ nhân tuyệt sắc một đoàn kỵ mã xuất hiện phi tới nhanh như bay, cuốn theo lớp bụi cuốn cuộn kéo dài trên quan lộ.

Mỹ nhân tuyệt sắc ghìm cương cho ngựa đi chậm lại, vừa lẩm bẩm một mình:

- Bọn người nào đây?

Nàng chú mắt nhìn đoàn kỵ mã.

Nháy mắt đoàn kỵ mã đã tới gần, cầm đầu là một thiếu nữ vận lam y, trên mặt che vuông lụa lam, phía sau có trên ba mươi đại hán võ phục đen.

Mỹ nhân tuyệt sắc giật mình bật thốt:

- “Nguy rồi! Ả Phi Giao dẫn bọn giáo đồ Thiên Ma giáo đi tìm bắt ta đây.”

Hai bên đều là vách núi không nơi lẩn tránh, mỹ nhân tuyệt sắc dừng con ngựa hồng ngay giữa quan lộ chờ đoàn kỵ mã tới.

Chớp mắt đoàn kỵ mã còn cách mỹ nhân tuyệt sắc chừng mười trượng liền dừng lại.

Ả thiếu nữ áo lam chính là Lam y nữ nhìn mỹ nhân tuyệt sắc vui mừng:

- Nhị sư tỷ đó ư?

Mỹ nhân tuyệt sắc vốn thật là Hồng y nữ Mộc Linh Chi hừ một tiếng:

- Không phải ta thì còn là ai nữa chứ.

Lam y nữ nói:

- Mấy ngày rồi muội đi tìm nhị sư tỷ khắp nơi, không ngờ hôm nay được gặp nhị sư tỷ ở nơi này.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi cảm hận:

- Phi Giao, cũng chỉ vì người đổ kỵ, mách với sư mẫu rằng ta đã cứu Thạch Phá Sơn nên ta bị gia hình suýt chết nơi ghềnh tử thần, tình nghĩa tỷ muội kể như đoạn tuyệt. Người còn tìm ta làm chi nữa chứ?

Lam y nữ Phi Giao chợt đổi giọng lạnh băng, vô cảm:

- Đừng rườm lời. Ta vâng lệnh sư mẫu tìm bắt người, khôn hồn hãy mau bỏ tay chịu trói, bằng nghịch mạng chờ ta bắt được sẽ bị gia hình thảm khốc, rút gan, móc mắt, lột da.

Xệt!

Hồng y nữ Mộc Linh Chi nhảy xuống ngựa, trừng mắt nhìn Lam y nữ Phi Giao, thét:

- Ác nữ cầm mõm, hãy mau xuống ngựa cùng ta đấu một trận xem người có làm gì được ta không.

Xệt!

Lam y nữ Phi Giao rời khỏi lưng bạch mã, lao tới đứng trước mặt Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Ả thét:

- Tiện tỳ, hãy xem ta bắt người.

Dứt tiếng, Lam y nữ Phi Giao xuất chiêu liền.

Một loạt chỉ ánh màu đỏ rợn người bắn vào vào nhằm những yếu huyệt trên người Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Ả xuất chiêu Thiên Ma chỉ.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi thét:

- Ác nữ ác độc...

Bàn tay ngọc của nàng vẩy ra.

Hàng trăm chỉ ảnh màu đỏ vun vút đón lấy loạt chỉ của đối phương.

Nhiều tiếng lộp bộp nổi lên, song phương chỉ lực chạm nhan liền tan biến.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi lòng đầy oán hận thét:

- Hãy xem đây!

Chưởng hình màu xanh như con quái xà phóng thẳng vào Lam y nữ Phi Giao.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi xuất chiêu Thiên Ma chưởng với mười thành. Đang cơn thù hận bởi tâm địa ác độc của Lam y nữ Phi Giao, nàng không còn nhân nhượng nữa.

Lam y nữ Phi Giao nổi giận cũng xuất chiêu Thiên Ma chưởng đối phó.

Sầm!

Song phương xáp lại rồi giãn ra, chiêu đấu hai bên bất phân thắng bại.

Kể về nội lực, Lam y nữ Phi Giao kém hơn Hồng y nữ Mộc Linh Chi, nhưng về chưởng pháp thì ả sử dụng không hề kém sút một chút nào.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi và Lam y nữ Phi Giao đấu qua mười hai chiêu vẫn chưa phân thắng bại.

Liệu bề không thắng nổi Hồng y nữ Mộc Linh Chi, Lam y nữ Phi Giao thét:

- Lão hộ pháp đâu, hãy mau bắt ả tiện tỳ này cho ta.

Từ nãy lão hộ pháp ở đằng xa nhìn vào trận đấu, giờ được lệnh nữ chủ tướng liền ứng thỉnh, nhảy xuống ngựa quát:

- Các người hãy theo ta!

Ba mươi hai đại kiếm thủ đồng thanh hô to:

- Tuân lệnh!

Bọn chúng cùng xuống ngựa, ào ào phóng tới đấu trường, vây chặt Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Lập tức, chưởng kinh, trường kiếm từ bốn bề tám hướng tấn công Hồng y nữ Mộc Linh Chi như vũ bão.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi không kiếm trong tay, trước sức tấn công ác liệt của Lam y nữ, lão hộ pháp và ba mươi hai đại kiếm thủ Thiên Ma giáo đành phải sử dụng thân pháp Phi Ảnh Độn Hình lẩn tránh.

Thân ảnh nàng chợt hiện chợt ẩn như chiếc bóng u linh giữa vùng chưởng kinh, kiếm ảnh tới tấp trút vào.

Dĩ nhiên, Hồng y nữ Mộc Linh Chi hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, chỉ còn biết né tránh chưởng kinh, kiếm quang chứ không trả lại được một chiêu nào.

Về phần Lam y nữ Phi Giao nhất quyết phải triệt hạ cho bằng được Hồng y nữ Mộc Linh Chi, xuất chiêu Thiên Ma chưởng liên hoàn, bóng chưởng màu xanh trùng trùng che rợp cả không gian.

Từ sau đêm ả biết được Hồng y nữ Mộc Linh Chi và Thạch Phá Sơn thương yêu nhau, trong lòng đã sinh oán hận, vì vậy ả muốn diệt trừ một kẻ tình địch lợi hại.

Cái ghen của Lam y nữ Phi Giao quả là khủng khiếp, không còn kể gì đến tình sư tử muội nữa.

- o O o -

Chương 92

Tối Độc Mỹ Nhân Tâm

N

ắng chiều đã tắt từ lâu, bóng hoàng hôn buông xuống tràn phủ khắp cả núi đồi.

Cỏ cây, cảnh vật mập mờ như đang đi vào mộng.

Trận đấu đã diễn ra hơn một thời thần, Lam y nữ Phi Giao đã xuất gần hai trăm chiêu mà vẫn chưa đánh trúng Hồng y nữ Mộc Linh Chi một chiêu nào, cũng như hàng ngàn kiếm ảnh của ba mươi hai đại kiếm thủ và lão hộ pháp Thiên Ma giáo chỉ chém vào khoảng trống.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi tuy thất thế vì không có trường kiếm trong tay, nhưng nhờ thân pháp Phi Ảnh Độn Hình nhanh lẹ như loài quỷ mị nên chưa thất thủ.

Có mấy lần Hồng y nữ Mộc Linh Chi nổi cơn thịnh nộ toan trụ thân hình lại thần tốc xuất một chiêu Thiên Ma chưởng với toàn thành triệt hạ Lam y nữ Phi Giao, nhưng nghĩ tình tỷ muội hãy còn đó và ả chỉ là kẻ thừa hành theo lệnh của nữ giáo chủ Thiên Ma giáo nên chưa nỡ hạ độc thủ.

Vả lại, nếu nàng hành động như thế có thể giết chết được Lam y nữ Phi Giao nhưng sẽ trúng hàng chục trường kiếm của ba mươi hai đại kiếm thủ và lão hộ pháp, tánh mạng nàng cũng chẳng còn.

Đánh mãi vẫn không hạ nổi Hồng y nữ Mộc Linh Chi, Lam y nữ Phi Giao giận dữ thét:

- Nhị vị vô thường quỷ đâu?

Hai tên quái nhân tóc dài vô thường quỷ đứng bên bấy ngựa nghe Lam y nữ Phi Giao gọi liền ngửa mặt cất tiếng hú nghe rờn rợn, phóng tới đấu trường.

Lam y nữ Phi Giao truyền lệnh:

- Tất cả hãy lui ra.

Lão hộ pháp và ba mươi hai đại kiếm thủ được lệnh chủ tướng tháo lui ra ngoài.

Lam y nữ Phi Giao thét:

- Phóng Âm Ty độc!

Hai quái nhân vô thường quỷ hú dài đáp ứng, tay rung thanh trường kiếm đen liên liên. Hai luồng khí đen sì từ quái kiếm cuộn cuộn tuôn ra trùm cả không gian.

Trong vùng khí màu đen lan rộng có pha mùi hương kỳ dị, hít nhầm sẽ ngất xỉu. Là đồ đệ đứng hàng thứ nhì trong Thiên Ma giáo, Hồng y nữ Mộc Linh Chi hiểu rõ loại kịch độc tối thượng này hơn ai hết.

Nàng cảm hận kêu thâm:

- “Quả là tối độc mỹ nhân tâm.”

Hồng y nữ Mộc Linh Chi muốn ám chỉ tâm địa cực kỳ độc ác của sư mẫu nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô.

Lần trước cách nay không lâu, Hồng y nữ Mộc Linh Chi suýt chết nơi ghềnh tử thần do nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô ra lệnh hành quyết môn hạ của mình.

Đây là lần thứ hai ả sai phái Lam y nữ Phi Giao sử dụng tối độc công tối thượng Âm Ty độc để giết nàng, tình nghĩa sư mẫu kể như đã chấm dứt.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi giận căm gan, nhưng hiện tình không có phương cách nào thoát khỏi vùng khí độc trùm phủ trên không gian.

Nếu nàng sử dụng khinh công vọt lên tất sẽ hít nhầm Âm Ty độc rơi trở xuống, nhược bằng nàng băng mình ra bất cứ hướng nào cũng bị trường kiếm ba mươi hai đại kiếm thủ sả thấy.

Vùng khí đen Âm Ty độc từ trên hạ nhanh xuống, nhốt Hồng y nữ Mộc Linh Chi vào trong.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi kêu thâm:

- “Mạng ta đã hỏng rồi.”

Khí độc trùm lên người, Hồng y nữ Mộc Linh Chi liền chìm vào vô thức.

Huych!

Hồng y nữ Mộc Linh Chi ngã xuống nằm bất động, chẳng còn hay biết gì nữa cả.

Đứng phía ngoài vùng khí, Lam y nữ Phi Giao cất tiếng cười lạnh lạnh:

- Ta đã bảo trước rồi mà ngươi không chịu nghe nên giờ mới phải nhận lấy.

Đột nhiên...

Từ xa có tiếng vó ngựa phi nhanh tới.

Lam y nữ Phi Giao quay lại nhìn, nhận ra một thốt ngựa hùng trên lưng chở một gã vận lam y đang phi nhanh như gió lốc.

Ả lẩm bẩm:

- Tên tặc tử nào tới nạp mạng đây?

Lão hộ pháp và chúng giáo đồ Thiên Ma giáo cũng vừa nghe tiếng vó ngựa, tất cả đều hướng mắt về phía con hùng mã đang chạy tới.

Thốt ngựa chở gã lam y còn cách hai trăm trượng, Lam y nữ chú mắt nhìn kỹ, giật mình khẽ thầm:

- “Chẳng lẽ nào lại là gã?”

Ả vận nhõn lực tinh vi nhìn kỹ gã vận lam y ngồi trên lưng ngựa.

Thốt hùng mã tới gần, xuất hiện một gã thiếu niên mặt ngọc cực kỳ tuấn mỹ, hai mắt sáng tỏ hai vì sao nhìn chú vào mặt Lam y nữ Phi Giao.

Lam y nữ Phi Giao đã nhận ra gương mặt gã thiếu niên vận lam y, bật thốt:

- Thạch Phá Sơn!

Ba tiếng “Thạch Phá Sơn” chẳng khác nào tiếng sét đánh ngang tai chúng giáo đồ Thiên Ma giáo. Trận đại ác chiến giữa thung lũng lúc trước Thạch Phá Sơn đã giết ngoài một trăm giáo đồ Thiên Ma giáo mãi đến nay trong lòng bọn chúng hầy còn khiếp sợ.

Lão hộ pháp Thiên Ma giáo lo ngại:

- Tam tiểu thư, tên tiểu quỷ Thạch Phá Sơn công lực rất cao cường, chúng ta hầy chuẩn bị.

Lam y nữ Phi Giao khẽ gật:

- Lão hộ pháp hầy an tâm chờ lệnh ta.

Thạch Phá Sơn bay ngựa tới dừng lại cách Lam y nữ Phi Giao khoảng bảy trượng.

Chàng nhìn ả khỉnh giọng:

- À, thì ra lại là cô nương.

Lam y nữ Phi Giao gật đầu:

- Chính ta đây. Hôm nay ma dặt lối quỷ đưa đường ngươi tới đây nạp mạng phải không?

Thạch Phá Sơn trợn mắt:

- Nói nhảm. Ta vừa trông thấy mặt cô nương là đã sôi giận lên rồi. Nhưng ta muốn biết cô nương dẫn cái lũ đầu trâu mặt ngựa kia đến đây chặn đường ai?

Trở tay về phía Hồng y nữ Mộc Linh Chi nằm bất động, Lam y nữ Phi Giao nói:

- Ta vâng lệnh sư mẫu đi tìm ả tiện tỳ Mộc Linh Chi, vừa mới bắt được, còn nằm kia.

Thạch Phá Sơn kinh hãi nhủ thầm:

- “Linh muội đi đâu lại lâm nạn như thế này? Nàng đi tìm ta chẳng?”

Thạch Phá Sơn dần mạnh giọng:

- Bây giờ cô nương định làm gì Mộc Linh Chi?

Lam y nữ Phi Giao đắc chí:

- Ngốc tử, ta đưa ả tiện tỳ Mộc Linh Chi trở về bản giáo cho sư mẫu xử tội, chắc chắn ả sẽ nhận lấy cực hình móc mắt, rút gân, lột da.

Thạch Phá Sơn nén giận:

- Cô nương và Mộc Linh Chi là tình sư tử muội. Cô nương có thấy hành động như vậy là tàn ác lắm hay không?

Lam y nữ Phi Giao nghiêng rằng:

- Lúc trước ta đã nói với ngươi rồi. Nữ nhân báo thù thì rất ghê gớm. Ngươi không chịu nghe theo nên ta phải hành động như vậy.

Thạch Phá Sơn giận dữ thét:

- Chẳng quản chuyện thế nào, nhất định ta không cho cô nương đưa Mộc Linh Chi về tổng đàn quái quỷ đó.

Lam y nữ Phi Giao cười gằn:

- Ngươi muốn cứu ả tiện tỳ kia ư? Ngươi không thể nào cứu được đâu.

Ả phất tay sang ba mươi hai đại kiếm thủ:

- Các ngươi hãy trói ả tiện tỳ Mộc Linh Chi cho ta.

Tức thì vòng vây khép kín lại. Hai tên đại kiếm thủ chạy tới chỗ Hồng y nữ Mộc Linh Chi nằm bất động.

Thình lình...

“Vèo” một tiếng, Thạch Phá Sơn đã rời khỏi lưng ngựa, bay vút qua đầu mấy tên đại kiếm thủ, đáp ngay bên cạnh Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Hai chân Thạch Phá Sơn vừa chắm đất thì “soạt” một tiếng, thanh Tam Âm kiếm đã ở trong tay chàng, lia ngang quan cổ họng hai tên đại kiếm thủ vừa giật mình đứng dậy. Làn kiếm nhanh hơn cả chớp giật.

Phập... phập...

Hai thủ cấp bay ra. Hai thân mình cụt đầu ngã xuống, máu phun thành vòi.

Vèo...

Thạch Phá Sơn cắp lấy Hồng y nữ Mộc Linh Chi bay vút qua đầu mấy tên đại kiếm thủ Thiên Ma giáo thoát khỏi vòng vây.

Hành động bất ngờ, thân pháp siêu việt, kiếm pháp tuyệt luân, chỉ trong nháy mắt đã xong ba việc, khiến cho Lam y nữ Phi Giao lẫn lảo hộ pháp Thiên Ma giáo không kịp ra tay cản trở, chỉ còn biết trở mắt nhìn theo Thạch Phá Sơn.

Nhất là Lam y nữ Phi Giao không thể nào ngờ nổi cách đây không bao lâu công lực Thạch Phá Sơn lại vượt bậc như thế.

Ả thét:

- Người chạy không khỏi đâu!

Xẹt!

Nhanh như loài quỷ mị, Lam y nữ Phi Giao đã vèo sang chặn đường Thạch Phá Sơn.

Đồng thời lảo hộ pháp Thiên Ma giáo quát:

- Bao vây gã lại.

Ba mươi hai đại kiếm thủ đang đứng chết trân vì cái chết thảm khốc của đồng bọn, nghe tiếng quát của lảo hộ pháp vội giật mình hô to, tức thì khép kín vòng vây Thạch Phá Sơn vào chính giữa.

- o O o -

Chương 93

Vô Kế Khả Thi

L

am y nữ Phi Giao đứng một đầu, lão hộ pháp Thiên Ma giáo đứng trấn một đầu, đề phòng Thạch Phá Sơn phá vòng vây bỏ chạy sẽ động thủ ngăn cản.

Lam y nữ Phi Giao cất tiếng lạnh lạnh:

- Thạch Phá Sơn! Người hãy bỏ ả tiện tỳ Mộc Linh Chi xuống đó, ta sẽ niệm một chút tình mở vòng vây cho người ra đi thông thả. Nhược bằng nghịch mạng, sinh mạng của người không thể bảo toàn.

Một tay cắp Mộc Linh Chi, một tay cầm chắc thanh Tam Âm kiếm, Thạch Phá Sơn trợn mắt:

- Ta sẽ giết sạch bọn quỷ quái này rồi ra đi xem cô nương có làm gì được ta hay không?

Lam y nữ Phi Giao dọa khiếp:

- Ta sẽ phóng Âm Ty độc bắt người như đã bắt ả tiện tỳ Mộc Linh Chi vậy.

Thạch Phá Sơn khinh khỉnh:

- Âm Ty độc là cái quái gì cô nương đừng dọa khiếp ta vô ích.

Lam y nữ Phi Giao trừng mắt:

- Ngốc tử. Âm Ty độc là một loại vạn độc chi vương, người có công lực cao siêu trúng nhầm nó ba ngày sau thân thể sẽ hóa thành đông cứng mà chết, những kẻ công lực tầm thường chỉ trong vòng thời gian một thời thần sẽ vong mạng.

Ả nói thêm:

- ả tiện tỳ Mộc Linh Chi vừa trúng Âm Ty độc đó, dù có tiên đan cũng không cứu nổi ả, người đừng ngu ngốc mang ả đi vô ích.

Thạch Phá Sơn nhìn lại Hồng y nữ Mộc Linh Chi trong tay, qua bóng hoàng hôn mập mờ, mặt hoa của nàng tái xanh chứng tỏ đã trúng kịch độc, đúng như lời Lam y nữ Phi Giao vừa nói.

Tâm trường Thạch Phá Sơn rúng động, máu hận thù sôi lên sùng sục trong tim.

Chàng hét:

- Ác nữ! Hãy trao thuốc giải Âm Ty độc cho ta, bằng không ta sẽ giết tất cả, không chừa một tên được sống sót.

Lam y nữ Phi Giao lắc đầu:

- Ta không có thuốc giải. Phóng Âm Ty độc là do nơi nhị vị vô thường quý vâng lệnh sư mẫu trừng trị những tên cứng đầu nghịch mạng, chứ không phải ý định của ta.

Ả vẫy tay sang hai quái nhân vô thường quý, hét:

- Nhị vị vô thường quý chuẩn bị phóng Âm Ty độc!

Đáp lời Lam y nữ Phi Giao, hai quái nhân vô thường quý hú lên ghê rợn, lướt tới gần Thạch Phá Sơn, cất hai thanh kiếm cong veo đen sì lên.

Lam y nữ Phi Giao nhìn Thạch Phá Sơn hỏi:

- Thạch Phá Sơn! Một lần cuối cùng ta hỏi ngươi có chịu buông ả tiện tỳ Mộc Linh Chi xuống đó hay chờ ta ra lệnh phóng Âm Ty độc để ngươi chết theo ả?

Thạch Phá Sơn nổi cơn thịnh nộ định hét lớn nhưng đã kịp thời dần xuống. Chàng nghĩ thầm:

- “Trường hợp này nếu ta nóng nảy ả sẽ ra lệnh cho hai tên quý kia phóng độc. Ta và Linh muội đều trúng độc, còn biết lấy ai chữa trị cho nàng. Nhưng ta cũng không thể bỏ mặc nàng rơi vào tay ác độc của ả yêu phụ Đào Thất Cô được.”

Thạch Phá Sơn chú mắt nhìn vào hai cây kiếm cong queo đen sì trong tay hai tên quái nhân vô thường quý, không đáp lời Lam y nữ Phi Giao.

Mãi một lúc không nghe Thạch Phá Sơn đáp ứng, Lam y nữ Phi Giao lại hỏi:

- Thạch Phá Sơn, thêm một lần cuối cùng ta hỏi ngươi có chịu buông ả tiện tỳ Mộc Linh Chi ra hay chờ ta ra lệnh phóng Âm Ty độc.

Thạch Phá Sơn vẫn nhìn gần vào cây kiếm cong queo đen sì, không đáp lời Lam y nữ Phi Giao.

Lam y nữ Phi Giao giận dữ hét:

- Người là một tên điên cuồng. Người muốn chết theo ả ư? Được rồi, ta sẽ cho người chết.

Ả thét tiếp:

- Phóng độc!

Hai quái nhân vô thường quỷ cùng lướt hú lên, cùng lướt rung quái kiếm. Hai luồng khí đen từ trong hai cây quái kiếm vọt ra.

Vút!

Thạch Phá Sơn bay vút lên cao trong khi hai luồng khí đen cũng bay lên lan tràn trên đấu trường.

Thạch Phá Sơn chỉ vượt khỏi vùng khí đen chừng nửa trượng, trong lòng rất đổi kinh mang.

Vừa rồi chàng đã thi triển khinh công Thần Long Đăng Bộ pháp mới thoát khỏi vùng khí đen, bằng chậm đi chỉ một ánh chớp sẽ chẳng còn kịp nữa.

Chàng sử dụng bí pháp ngự phong trụ mình trên không gian nhìn vùng khí đen đã bao trùm trên đấu trường dày đặc chỗ chàng vừa đứng.

Xem như vừa thoát khỏi tử thần, trong lòng Thạch Phá Sơn đầy căm hận, hạ người ngay xuống chỗ hai tên quái nhân vô thường quỷ hãy còn rung quái kiếm, khí đen tiếp tục tràn lan.

Thạch Phá Sơn sả xuống, đầu hai tên quái nhân vô thường quỷ hai nhất Tam Âm kiếm gần như cùng một lúc.

Ánh kiếm nhanh như làn chớp.

Soảng.... Soảng....

Phập... phập...

Hai cây quái kiếm đen sì bị thanh Tam Âm kiếm chặt đứt làm đôi, thân thể hai tên quái nhân vô thường quỷ chẻ ra làm bốn mảnh, máu ngập cở xanh, trông qua vô cùng khủng khiếp.

Hai tên quái nhân vô thường quỷ chết thảm, không kịp kêu một tiếng nào.

Lam y nữ Phi Giao luôn cả lão hộ pháp Thiên Ma giáo quá đổi kinh hoàng vì không ngờ thân pháp lẫn kiếm pháp của Thạch Phá Sơn lợi hại dường đó.

Ba mươi đại kiếm thủ Thiên Ma giáo vỡ mật bay hồn chôn chân tại chỗ.

Thừa lúc bọn người Thiên Ma giáo đang chết sững, không chút chậm trễ Thạch Phá Sơn bay vèo vèo ngang qua Lam y nữ Phi Giao, tới con hùng mã.

Chàng nhảy lên ngựa, quay trở lại đường cũ, phi nhanh như gió lốc.

- o O o -

Chương 94

Thập Tử Nhất Sinh

T

hạch Phá Sơn dừng con hùng mã lại dưới tàng cây đại thụ lá cành rậm rạp trên đỉnh núi cao.

Ở trên đỉnh cao sơn này có thể nhìn qua tám hướng và cả quan lộ phía trước dễ dàng.

Chàng đặt Hồng y nữ Mộc Linh Chi nằm trên lớp lá khô, chú mắt quan sát gương mặt nàng.

Lúc bấy giờ, vầng trăng đã lên cao, ánh sáng tràn ngập khắp cả núi đồi.

Thạch Phá Sơn nhận ra gương mặt Hồng y nữ Mộc Linh Chi đã tái xanh, chứng tỏ kịch độc Âm Ty đã xâm nhập vào nội tạng.

Đưa tay sờ lên ngực Mộc Linh Chi nghe tim đập tán loạn, Thạch Phá Sơn vô cùng kinh hãi.

Chàng bật thốt:

- Nguy rồi! Ta hãy mau cho Linh muội uống một viên Chuyển Hóa Hoàn Hồn Đan xem thế nào.

Thạch Phá Sơn nhanh lẹ lấy ra một viên Chuyển Hóa Hoàn Hồn Đan bỏ vào miệng nhai nhỏ, cúi xuống mớm vào miệng Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Thần dược “Chuyển Hóa Hoàn Hồn Đan là của Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng trao cho chàng phòng thân trên đường đi tìm Cửu Trùng Đồ, đến nay mới có dịp sử dụng.

Loại thần đan này chữa chứng nội thương trầm trọng và hóa giải được các loại kịch độc.

Mớm thuốc xong, Thạch Phá Sơn đặt song chưởng vào hai nơi yếu huyệt của Hồng y nữ Mộc Linh Chi, vận chân khí hỗn ngưng truyền vào.

Chân khí hỗn ngưng hiệu nghiệm gấp bội lần chân khí chân ngưng, Thạch Phá Sơn chưa dùng tới nó lần nào, nay vì kịch độc Âm Ty đã thâm nhập vào nội tạng Hồng y nữ Mộc Linh Chi, bắt buộc chàng phải sử dụng tới.

Hơn một thời thần nặng nề trôi qua.

Gương mặt màu xanh tái của Hồng y nữ dần dần đổi ra màu bạch ngọc, hơi thở điều hòa, tay chân ấm trở lại.

Thạch Phá Sơn hoan hỉ reo lên:

- Linh muội đã tỉnh lại rồi.

Chàng thu hồi song chưởng đúng lúc Hồng y nữ Mộc Linh Chi cũng vừa mở mắt ra.

Trước tiên nhìn thấy Thạch Phá Sơn ngồi trước mặt, Hồng y nữ Mộc Linh Chi bật kêu:

- Thạch ca ca!

Nàng ngồi phắt lên, tưởng mình đang trong giấc mộng:

- Thạch ca ca, muội còn sống thật sao?

Thạch Phá Sơn gật đầu:

- Linh muội hãy còn sống. Chính huynh đã đưa muội tới ngọn núi này, dùng thần đan cứu muội sống lại.

Trong lòng vẫn còn hoài nghi mình đã chết, hồn đang ở thế giới nào, Hồng y nữ Mộc Linh Chi đảo mắt nhìn quanh đỉnh núi, hỏi:

- Thạch ca ca, đây là đâu?

- Đây là dãy Phi Hồ Sơn.

Chàng kể lại chuyện vừa qua để Hồng y nữ Mộc Linh Chi nhớ lại.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi như người vừa tỉnh mộng, bật kêu:

- Thạch ca ca!

Nàng ôm chặt lấy chàng, úp mặt vào ngực, hai dòng thương lệ tuôn trào.

Thạch Phá Sơn vô cùng xúc động, ôm chặt Hồng y nữ Mộc Linh Chi vào lòng, tỏ sự yêu thương tột cùng.

Một lúc lâu, Thạch Phá Sơn buông Hồng y nữ Mộc Linh Chi ra, vui mừng nói:

- Bây giờ Linh muội đã qua khỏi, quả đây là một cơn ác mộng.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi lắc đầu:

- Thạch ca ca lầm rồi, sự thực không phải vậy đâu.

Thạch Phá Sơn ngạc nhiên:

- Linh muội muốn nói gì, huynh chưa hiểu.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi bằng một giọng buồn thảm:

- Thạch ca ca chưa rõ. Phàm bất cứ nhân vật nào khi trúng nhảm Âm Ty độc, dù có tiên đan cũng không cứu nổi. Muội nhờ có công lực khá cao, lại được ca ca cho uống Chuyển Hóa Hoàn Hồn Đan nên kéo dài sự sống được ba ngày. Sang ngày thứ tư kịch độc sẽ phát tác, thân xác muội sẽ hóa đá mà chết.

Thạch Phá Sơn kinh hoàng tròn xoe mắt nhìn Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Chợt Thạch Phá Sơn nói:

- Linh muội thử vận chân khí xem thế nào.

Mộc Linh Chi liền vận công lên mấy lần nhưng không được, lắc đầu buồn bã:

- Muội đã mất hết công lực rồi, bây giờ trở lại bình thường như người không có võ công.

Thạch Phá Sơn toát lạnh cả mồ hôi, sững sốt một lúc lâu không thốt được lời nào.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi nói:

- Thạch ca ca, định mệnh đã khiến xui như thế, ca ca cũng đừng nên quan tâm nhiều về chuyện của muội cho hao tổn tâm thần. Những ngày còn lại, ca ca hãy đưa muội đến một nơi thanh tịnh. Chừng muội chết đi...

Thạch Phá Sơn trợn mắt:

- Linh muội đừng nói nhảm, huynh nhất định sẽ tìm, dù chân trời góc bể cũng phải tìm cho được thần y chữa cho muội. Huynh nghĩ số trời chưa nỡ dứt muội đâu, muội hãy bình tâm, mọi việc đã có huynh lo liệu.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi vô cùng cảm kích trước tấm lòng nhiệt thành của Thạch Phá Sơn. Nàng chưa kịp mở lời, bỗng Thạch Phá Sơn trở tay xuống chân núi:

- Linh muội, có kẻ thù đang lên núi.

Chàng đứng phắt lên, chú mắt nhìn chiếc bóng đang phi thân lên đỉnh núi.

Hồng y nữ đứng dậy nhìn theo Thạch Phá Sơn, trong lòng bồi hồi.

Thạch Phá Sơn hồ nghi chiếc bóng kia là một trong hai người, hoặc là Lam y nữ Phi Giao hoặc là lão hộ pháp Thiên Ma giáo đuổi theo chàng và Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Cũng như Thạch Phá Sơn, Hồng y nữ Mộc Linh Chi hoài nghi chiếc bóng đang phóng lên đỉnh núi kia chính là Lam y nữ Phi Giao đi lòng tìm nàng giết cho bằng được. Nàng nghiêng rằng biểu lộ sự căm thù.

Lam y nữ Phi Giao không kể đến tình sư tử muội, đã hãm hại nàng hai lần.

Một lần ả mách với nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô rằng nàng đã có lòng phản bội khiến nàng bị đưa tới ghềnh tử thần hành quyết, may nhờ Hắc y nữ Câu Phụng và Thạch Phá Sơn cứu.

Vừa rồi, ả lại còn dẫn bọn đại kiếm thủ truy lùng nàng, phóng Âm Ty độc khiến cho sinh mạng nàng hiện mong manh như ngàn cân treo sợi tóc.

Chiếc bóng kia lên đến nơi, thân pháp cực kỳ nhanh lẹ, hướng về phía Thạch Phá Sơn.

Thạch Phá Sơn hét:

- Đứng lại!

Thanh Tam Âm kiếm đã cầm sẵn trong tay, Thạch Phá Sơn rung một cái.

Kiểm ảnh trong suốt như cây ngọc lưu ly vọt xa gần ba trượng.

Chiếc bóng kia la lên:

- Dừng tay!

Vừa kêu chiếc bóng kia vừa dịch ngang qua nửa trượng, tránh làn kiếm ảnh.

Nghe tiếng la quen thuộc, Thạch Phá Sơn thu trường kiếm, chú mắt nhìn.

Chiếc bóng ngưng đi, dưới ánh trăng tỏ rạng hiện ra một vị lão nhân vận phục theo lối khất cái.

Thạch Phá Sơn nhận ra lão nhân, mừng rỡ:

- Hồ thúc thúc đó ư?

Thì ra chiếc bóng vừa tới chính là trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử.

- o O o -

Chương 95

Tình Trạng Khẩn Cấp

T

ưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử cất tiếng cười hì hì:

- Thạch hiền đệ, suýt nữa ngươi đã giết lầm lão ăn mày này rồi.

Thạch Phá Sơn giắt Tam Âm kiếm trở vào vỏ, chấp tay trước ngực:

- Xin Hồ thúc thúc thứ lỗi. Chỉ vì tiểu đệ tưởng kẻ thù đang truy đuổi.

Trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử hỏi:

- Kẻ thù nào đang truy đuổi Thạch hiền đệ?

- Thưa thúc thúc, bọn giáo đồ Thiên Ma giáo đang truy đuổi tiểu đệ và hiền muội.

Chàng quay lại Hồng y nữ Mộc Linh Chi:

- Linh muội hãy mau bái lễ Hồ thúc thúc. Thúc thúc là nghĩa đệ của phụ thân huynh.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi bước tới chấp tay trước ngực:

- Tiểu đệ xin bái lễ Hồ thúc thúc.

Trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử khoát tay:

- Đừng đa lễ, hãy nghe lão ăn mày hỏi.

Lão nhìn Thạch Phá Sơn:

- Thạch hiền đệ, vị cô nương này là ai vậy?

Thạch Phá Sơn thành thật:

- Là Mộc Linh Chi, hôn thê của tiểu đệ.

Trưởng lão Hồ Bất Tử nhìn Hồng y nữ bỗng kêu lên:

- Thạch hiền đệ, nữ hiền đệ này trúng nhằm kịch độc phải không?

Thạch Phá Sơn thầm phục cặp mắt tinh vi của Hồ Bất Tử, khẽ gật đầu:

- Thưa, đúng vậy. Linh muội trúng nhằm Âm Ty độc của ả yêu phụ Đào Thất Cô.

Trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử kinh hãi:

- Không xong rồi. Trúng nhằm Âm Ty độc của ả Đào Thất Cô, dù có thần đan cũng khó cứu. Thạch hiền điệt đã cho cô ta uống thuốc gì chưa?

- Tiểu điệt cho Linh muội uống một viên Chuyển Hóa Hoàn Hồn Đan nhưng Linh muội chỉ còn sống được trong vòng ba ngày nữa thôi.

- Vị cô nương này có oán thù gì với ả Đào Thất Cô mà ả lại sử tới Âm Ty độc?

- Thừa thúc thúc, Linh muội là đồ đệ của ả Đào Thất Cô. ả vì cho rằng Linh muội đã phản bội Thiên Ma giáo, nên sai giáo đồ truy lùng, phóng Âm Ty độc. Hiện nàng đã ly khai giáo phái tàn ác đó.

Trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử cảm thán:

- ả Đào Thất Cô là một người đàn bà không có trái tim, chỉ điên cuồng tranh danh đoạt lợi, không còn bản chất con người. Nữ hiền điệt ly khai khỏi Thiên Ma giáo là đúng. Nhưng hiện nay điệt nữ trúng nhằm Âm Ty độc thì lại là một chuyện khó rồi. Thạch hiền điệt có toan liệu gì không?

- Tiểu điệt định đi tìm thần y chữa bệnh cho Linh muội. Hồ thúc thúc lịch lãm giang hồ, có biết thần y nào chữa được Âm Ty độc hay không?

Trầm ngâm ngẫm nghĩ phút giây, trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử đáp:

- Lão ăn mày biết có một thần y danh hiệu là Thánh Y Sư Tổ. Lão có thể chữa được chứng Âm Ty độc. Ngoài lão ra chắc chẳng còn ai nữa.

Thạch Phá Sơn hoan hỉ:

- Hồ thúc thúc, Thánh Y Sư Tổ hiện đang ở nơi nào, có xa lắm không?

- Thánh Y Sư Tổ ở trong núi Hắc Ngưu, rất khó tìm. Nếu Thạch hiền điệt muốn, ta sẽ hướng dẫn người tới gặp lão.

Lão nói tiếp:

- Cứu nhân như cứu hỏa, Thạch hiền điệt phải đi ngay bây giờ mới kịp.

Nhìn con hùng mã đang gặm cỏ đằng xa, Thạch Phá Sơn băn khoăn:

- Hồ thúc thúc, ở đây chỉ có một ngựa, biết phải đi thế nào?

Trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử thản nhiên:

- Thạch hiền điệt và cô ta hãy đi chung một ngựa. Ta chạy bộ được rồi./

Thạch Phá Sơn lo ngại:

- Hồ thúc thúc, con ngựa này thuộc loại thiên lý câu, chỉ sợ e...

Trưởng lão Hồ Bất Tử cười hì hì:

- Thạch hiền đệ đã quên rồi, về thuật khinh công, Cái Bang là siêu đẳng trên giang hồ xưa nay. Con thiên lý câu của hiền đệ chạy không nổi ta đâu.

Lão giục:

- Thạch hiền đệ hãy đưa cô ta lên ngựa mau. Chúng ta lên đường cho sớm.

Thạch Phá Sơn day qua Hồng y nữ Mộc Linh Chi:

- Linh muội hãy mau lên ngựa với huynh.

Chàng dắt Hồng y nữ Mộc Linh Chi tới con hùng mã, đỡ nàng lên ngồi phía trước, chàng ngồi sau cầm cương.

Trưởng lão Hồ Bất Tử nói mau:

- Thạch hiền đệ theo ta.

Âm thanh vừa dứt bóng ảnh của trưởng lão hành khất Hồ Bất Tử đã xuống tới lưng chừng ngọn núi.

Thạch Phá Sơn bật khen

- Khinh công tuyệt diệu!

Chàng giật sợi dây cương, con hùng mã hí lên một tiếng, bay xuống núi theo trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử.

- o O o -